

MARXEM, ENS QUEDEM

Marxem, marxem de La Central del Circ. Tornem a la feina de creació, a l'extraradi, a les gires, a les carreteres i a la base. Lluny del centre. Segurament sempre ha sigut el nostre lloc. Ens quedem a Catalunya, a Mataró i amb la nostra companyia. Ens quedem amb la formació autogestionada, amb les arts escèniques i la col·lectivitat.

Se'ns va encarregar el projecte de la Direcció Artística de La Central del Circ gairebé per sorpresa, i ens va generar una gran alegria. Havíem preparat el nostre programa treballant i amb il·lusió, entenent que la nostra manera de fer les coses, la nostra manera de treballar, podia ser molt positiva per la situació que vivia La Central.

Hi hem dedicat un gran esforç per aportar una manera de veure el circ i les institucions a través de la no competició, de la formació, l'equip i el treball. A través del col·lectivitat, la col·laboració i la comunitat. De l'autoria, la fusió amb altres arts escèniques i la investigació de qualitat.

El nostre nomenament va venir amb dos mandats explícits: millorar la participació i obrir un debat sobre el paper de la direcció artística a La Central del Circ. La nostra conclusió és que: la participació és la base per repensar aquesta institució, que ha d'estar al servei de qui la va crear i qui la necessita. Per nosaltres és i ha sigut molt important la vinculació entre La Central, la APCC i el sector. L'APCC ens comunica que obre, per tant, un procés que necessita la participació de les usuàries i les sòcies, per tant de les persones que cada dia treballen pel Circ a Catalunya. Un procés que requereix uns temps i uns espais que dins de la mateixa dinàmica institucional, normalment, no es tenen.

No hem tingut la possibilitat efectiva de portar endavant el nostre projecte; esperem, de tot cor, que la nostra dimissió serveixi per a alguna cosa, això dotaria de sentit tant d'esforç. Hem persistit, com moltes persones ens vau demanar, però ara és necessari avançar cap a un altre lloc. Per nosaltres i per La Central, despersonalitzar, deixar l'espai amb el desafiament que siguin el sector i la col·lectivitat els que defineixin el projecte.

Ens quedem establerts a Catalunya perquè per nosaltres la importància no es basava en la plaça, sinó en les ganes d'aportar. Hem decidit que el nostre cicle en aquest territori encara no s'ha acabat, perquè hem conegut amistats, hem trobat ganes de treballar i hem sentit molt de suport. Seguirem, per tant, transmigrant els nostres estris d'un costat a l'altre dels Pirineus.

Per acabar: La Central del Circ ha crescut enormement i funciona, és un fet. Creiem que ara toca reflexionar cap a on.

A vosaltres us tocarà respondre, La Central és vostra.

Salut, felicitat i circ.

Helena i Antxón Ordoñez Bergareche